

disse Linjer, maa du tjene mig i at telegrafere. Fra Ivan havde jeg Brev igaar; han skriver intet om dig.

24de Oktb.

— — Du klager, min Ven, over Vejret derhjemme. Her skinner Solen hver Dag. Jeg kommer netop ude fra Thiergarten, hvor jeg i et Par Timer har spaseret med Dr. Nathan, hos hvem jeg idag var til Frokost, ganske solo iøvrig. De fleste Træer derude staar endnu med fuldt Løv, og Folk spaserede med Hatten i Haanden som paa en Sommerdag. A propos Nathan: du bebrejder mig mine Udtalelser om ham forleden i mit Brev. Jeg vil da sige, at han virkelig idag syntes mig interessantere og i hvert Fald lod mig komme til orde, omend han — du retfærdige Gud, endogsaa han! — skulde komme med den Trivialitet om mit Projekt, at det »forekom ham temmelig fantastisk«. Med al sin geniale Begavelse og sin omfattende Viden er og bliver han et Universitetsprodukt uden Forstand paa det praktiske Livs Krav og derfor umulig at betragte som en Fører. Jeg holder for, at intet er mere »fantastisk« end at fortsætte den jammerlige Husmandstilværelse, i hvilken de styrende derhjemme ser den bedste Borgen for vor Selvstændighed og den bedste Jordbund for vor Kultur. Jeg er ved at leve hernede bleven endyderligere bestyrket i den Mening, at vi i vor Lidenhed kun har eet Middel til at hævde os mellem Staterne: